

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Węglewska

Protokolant: protokolant sądowy-stażysta Beata Grobelna

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2014 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: małoletniej M. R.

reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego T. R.

przeciwko: A. O.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanej A. O. na rzecz małoletniej córki M. R., urodzonej (...) z kwoty po 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z 27 marca 2013 roku w sprawie III RC 11/13 do kwoty po 400 (czteryście) złotych miesięcznie poczynając od dnia 17 lutego 2014 roku płatne do dnia 10 każdego miesiąca do rąk T. R. – ojca małoletniej z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. Nadaje wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. Nie obciąża pozwanej obowiązkiem uiszczania kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W dniu 17 lutego 2014 r. przedstawiciel ustawowy małoletniej M. R. T. R. wniósł powództwo o podwyższenie alimentów od A. O. na rzecz małoletniej M. R. z kwoty 260 zł. do kwoty 600 zł. miesięcznie płatnych do rąk ojca do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż matka małoletniej poza 260 zł alimentów nie dokłada się do utrzymania córki w żadnym zakresie. Ponadto małoletnia dojrzewa i potrzebne są jej różne dodatkowe środki higieny, jest pod opieką poradni laryngologicznej w K. i poradni alergologicznej w W.. Ponosi wobec tego dodatkowe koszty z dojazdami. Wskazał, iż poprzednio kiedy sam miał zasądzone alimenty poza 400 zł pokrywał utrzymanie małoletniej przez dwa weekendy, tydzień ferii i miesiąc wakacji, kupował jej ubrania, zabierał do kina itp. Matka poza zasądzonymi alimentami nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów utrzymania córki, złożył w ramach pozwu zestawienie kosztów utrzymania dziecka na 1050-1450 zł. miesięcznie plus 1600 zł. jednorazowo na wyjazd wakacyjny (k.3-5).

W odpowiedzi na pozew złożonej na rozprawie w dniu 12 maja 2014 r. pozwana wносиła o utrzymanie alimentów w dotychczasowej wysokości 260 zł. W uzasadnieniu podała, iż nadal jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Z gminnego ośrodka pomocy społecznej otrzymuje świadczenia rodzinne na dwóch małoletnich synów w wysokości 154 zł. Ponadto spłaca kredyt po 558 zł miesięcznie, który będzie spłacać do 15 listopada 2017 r. Wskazała, iż zabiera córkę raz w miesiącu na zakupy do centrum handlowego. Poza tym w ciągu ostatniego roku przekazała córce np. komplet pościeli z poszewkami, kosmetyki i słodycze. Pod koniec kwietnia wpłaciła córce 150 zł na wycieczkę szkolną (k. 26).

Na rozprawie w dniu 12 maja 2014 r. aż do chwili zamknięcia rozprawy przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki popierał powództwo z dniem wniesienia powództwa, natomiast pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości (k. 48).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. R. urodzona (...) jest córką T. R. i A. O..

Alimenty na rzecz małoletniej po raz ostatni zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie III RC 11/13 na kwotę 260 zł miesięcznie. Orzeczenie to uprawomocniło się 16 października 2013 r.

Apelacja A. O. wniesiona od powyższego wyroku została oddalona.

Małoletnia M. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego miała 12 lat. Dnia 29 listopada 2012 r. przed Sądem Rejonowym w P.w sprawie III Nsm 770/12 uczestnicy ugodą ustalili, iż miejscem zamieszkania małoletniej będzie aktualne miejsce zamieszkania jej ojca. Uczęszczała na korepetycje z języka angielskiego. Miła problemy z uszami, poza tym miała typowe potrzeby dziecka w jej wieku.

Aktualnie małoletnia M. R. ma 13 lat. Nadal zamieszkuje z ojcem w P.. Uczęszcza do I klasy gimnazjum, ma problemy z nauką języków obcych. Ojciec musiał zrezygnować z korepetycji dla córki. Uczęszcza ona na zajęcia dodatkowe w ramach pomocy szkolnej. Leczy się alergologicznie w ramach NFZ. Ma problemy z trzecim migdałkiem i będzie musiała przejść zabieg. Niechętnie spotyka się z matką, wobec tego kontakty są rzadkie. Średnio raz w miesiącu matka zabiera ją do centrum handlowego na zakupy.

T. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego miał 31 lat. Był zatrudniony na stanowisku pracownika administracyjno - biurowego w biurze księgowym w K. za wynagrodzeniem 1.200 zł. brutto. Dodatkowo otrzymywał od pracodawczyni – swojej ciotki będącej matką chrzestną dziecka około 200 zł miesięcznie dla małoletniej. Od 12 listopada 2012 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Sam opłacał rachunki za mieszkanie, czasami korzystając z pomocy rodziców. Mieszkał tylko z córką.

Aktualnie T. R. ma 32 lata. Mieszka z córką i swoją partnerką. Pracuje w tym samym miejscu, jednak nie otrzymuje dodatkowo żadnych pieniędzy na córkę. Samodzielnie ponosi koszty utrzymania małoletniej. Od A. O. otrzymuje 260 zł alimentów na córkę. Ponosi dodatkowo koszty związane z dojazdami do K. na wizyty lekarskie z M.. Zadłużył się aby dziecko mogło pojechać na wakacje. Szkoła dokłada się do wycieczek szkolnych z powodu złej sytuacji finansowej ojca. Nadal boryka się z problemami z kręgosłupem i często przebywa na zwolnieniach lekarskich. Posiada 20 letni samochód. Nowa partnerka dokłada się do opłat mieszkaniowych. Ma dochody średnio miesięcznie 1200 zł. netto. Od poprzedniego roku nic nie zmieniło się w jego sytuacji m majątkowej i dochodowej. Nie starcza mu na wycieczki szkolne, wyjścia dziecka do teatru, dokłada szkoła znając jego trudną sytuację.

A. O. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego miała 28 lat. Posiadała wykształcenie wyższe magisterskie, z zawodu była pedagogiem. Otrzymywała świadczenie rodzinne z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w M.. Posiadała dwoje dzieci z drugiego związku w wieku jedno 2,5 roku, drugie jednego roku. Jej mąż nie pracował z powodu chorego kręgosłupa. Od 10 listopada 2011 r. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, a od 18 maja 2012 r. bez prawa do zasiłku. Spłacała kredyt. W utrzymaniu mieszkania pomagali teściowie.

Aktualnie A. O. ma 29 lat. Nadal przebywa na urlopie wychowawczym. Jest zarejestrowana, jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Oprócz małoletniej posiada dwoje dzieci ze swoim mężem w wieku 3,5 i 2 lata. Mieszka z nim, dwojgiem dzieci, teściami oraz bratem męża. Otrzymuje 154 zł świadczenia rodzinnego łącznie na dwoje dzieci. Teściowie pokrywają opłaty mieszkaniowe. Jej mąż nie pracuje, nadal leczy się na kręgosłup. Przechodzi rehabilitację. Starszy syn uczęszcza do przedszkola, które opłacają dziadkowie. Pozwana niekiedy jeździ z córką na zakupy do centrum handlowego albo dopłaca do wycieczek szkolnych i jest to wkład 100-150 zł. miesięcznie. Uznana jest przez Starostę (...) za osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Do 15 listopada 2017r. spłacać będzie kredyt konsumpcyjny gdzie miesięczna rata wynosi obecnie 558 zł. Jest wpisana w Krajowym Rejestrze Sądowym jako wspólnik większościowy spółki z o.o. (...). Podnosi, że są to dane nieaktualne bo nie ma dochodów z tej firmy a udziały przekazała sama nie wie komu, mężowi i teściowi „bo to tak krąży”, nie pamięta kiedy udziały przekazała, i nie otrzymała za to żadnych pieniędzy. Twierdzi, że nie pracuje bo ma małe dzieci i nie ma kto się nimi zająć. Podnosi, że ciężko jest znaleźć prace taką, aby zarobić więcej niż opłaty alimentów, opłaty za przedszkole, rachunki za wyżywienie bo gdyby poszła do pracy to sama musiałaby wszystko opłacać a tak to obecnie pomagają teściowie. W przeszłości zrobiła kurs fryzjerski, pracowała w wypożyczalni kaset wideo, jako sprzedawca, w kawiarni, jako pracownik biurowy zarabiała 3000 zł. miesięcznie. Nie ma dochodów, przedszkole dla starszego dziecka opłacają rodzice męża pozwanej a są oni na emeryturze.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: zaświadczenie o zarobkach przedstawiciela ustawowego k. 18 akt III RC 11/13; zaświadczenie z urzędu pracy męża pozwanej k. 19 akt III RC 11/13; zaświadczenie z (...) M. k.20 akt III RC 11/13; decyzja o dodatku do zasiłku rodzinnego k. 21 akt III RC 11/13; zaświadczenie o zarobkach przedstawiciela ustawowego k. 16; kopia umowy pożyczki gotówkowej przedstawiciela ustawowego k.15; kopie badań lekarskich przedstawiciela ustawowego k. 17-21; decyzja o przyznaniu zasiłku rodzinnego na dzieci oraz zaświadczenie z (...) pozwanej k. 27-28; zaświadczenie i decyzja z Urzędu Pracy pozwanej k. 29-30; harmonogram spłat kredytu pozwanej k. 31; wydruk z KRS za 2013 r. k. 32-35; wydruk z KRS za 2014 r. k. 36-42; wydruki zdjęć pozwanej i jej męża k. 43-47; zeznania przedstawiciela ustawowego k. 49; zeznania pozwanej k. 49-51, wyrok i uzasadnienie w sprawie III RC 11/13. .

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie, które Sąd uznał w większości za spójne i nie budzące wątpliwości. Należy wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Określając koszty utrzymania dziecka Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd uznał zeznania pozwanej w zakresie jej udziałów w spółce (...) za niewiarygodne. Pozwana nie umiała logicznie wytłumaczyć, co się dzieje z tymi udziałami i do kogo aktualnie należą.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na rodzicach względem ich małoletnich dzieci niezależnie od tego czy pozostają

w związku małżeńskim. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości tychże świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków.

Artykuł 128 kro stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Artykuł 135 § 1 kro określając zakres i przedmiot obowiązku alimentacyjnego wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, statusowi społecznemu i wykształceniu. Obejmują one zarówno potrzeby materialne jak i nie materialne. Należy je oceniać zawsze w kontekście danej sytuacji. Zaś art. 96 k.r.o. nakłada na rodziców obowiązek wychowania dziecka, troszczenia się o fizyczny i duchowy jego rozwój, przygotowania do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień.

Podstawą zatem powództwa z art. 138 k.r.o. może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od A. O. na rzecz małoletniej M. R. w dotychczasowej wysokości została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie III RC 11/13 na kwotę 260 zł miesięcznie, wyrok ten uprawomocnił się 16 października 2013r. .

W sprawie należało zatem ustalić czy od daty pomiędzy uprawomocnieniem się ostatniego orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia częściowe uwzględnienie powództwa, bowiem koszty utrzymania małoletniej niewątpliwie wzrosły. Małoletnia nie jest osobą zdrową, boryka się z problemami zdrowotnymi na tle alergologicznym i laryngologicznym. Od ostatniej sprawy w 2013 r. doszły wizyty u alergologa, co prawda wizyty odbywają się w ramach NFZ jednak częste dojazdy na inhalacje oraz umówione wizyty m.in. do K. generują znaczne koszty w budżecie domowym. Ponadto małoletnia wymaga korepetycji z języków obcych, z którymi sobie nie radzi w szkole, a z których ojciec był zmuszony zrezygnować. Nie budzi bowiem żadnych wątpliwości teza Sądu, iż wraz z wiekiem dziecka rosną jego usprawiedliwione potrzeby, które obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. Zaznaczyć należy, iż powinnością rodziców jest zaspokajanie potrzeb dzieci.

Wszystko powyższe w połączeniu z tym, iż małoletnia zaledwie od roku mieszka z ojcem, który dopiero po tym okresie mógł określić faktyczne koszty jej utrzymania skutkowało uznaniem przez Sąd, iż powództwo jest częściowo zasadne.

T. R. wprawdzie dochodził podwyższenia alimentów do kwoty 600 zł miesięcznie, a utrzymanie córki ocenił na około 1050-1450 zł miesięcznie oraz dodatkowo około 1600 zł na wyjazd wakacyjny jednorazowo. Biorąc pod uwagę, iż przez usprawiedliwione potrzeby dziecka należy rozumieć nie tylko potrzeby elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także o stworzenie uprawnionemu warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi należy przyjąć, że kwoty wskazane przez przedstawiciela ustawowego powódki nie są przeszacowane i odpowiadają rzeczywistym kosztom jej utrzymania, pomimo iż wydatków nie udokumentował, to jednak w oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd uznał wskazane kwoty za prawdopodobne.

Reasumując ten wątek w ocenie Sądu miesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki kształtuje się w granicach kwoty 1200 zł miesięcznie, w tym znajdują pokrycie następujące wydatki: koszty mieszkania 100 zł, żywność 400 zł, środki czystości 50 zł, odzież 80 zł, leki i leczenie 50 zł, przybory szkolne 50 zł, korepetycje 150 zł, szkoła 50, rozrywka 100 zł, wakacje 140 zł, dojazd na badania 30 zł.

W zasadzie, zatem usprawiedliwione potrzeby małoletniej M. R. uzasadniałyby uwzględnienie powództwa w całości. Trzeba jednak zawsze pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanej należy stwierdzić, że w okresie będącym przedmiotem zainteresowania po stronie A. O. nie zaszły w zasadzie większe zmiany – nadal nie pracuje i znajduje się na utrzymaniu teściów, jednak okoliczność ta nie może w przeważający sposób wpływać na jej obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki. Pamiętać należy, iż rodzice winni dzielić się z dzieckiem każdym, nawet najmniejszym dochodem. Żaden rodzic nie może uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że według niego będzie nadmiernie obciążony.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwana ma wykształcenie wyższe pedagogiczne, ukończyła także kurs fryzjerski. Zarejestrowana jest w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Poza alimentami zabiera córkę na zakupy średnio raz w miesiącu przeznaczając wówczas około 100-150 zł na jej potrzeby, pokryła także jednorazowo część kosztów wycieczki córki w kwocie 150 zł, a także przekazuje jej czasami różne rzeczy typu pościel czy ubrania. Ponadto spłaca raty kredytu po 558 zł miesięcznie. Kwota ta maleje. Poza małoletnią ma jeszcze dwoje dzieci, jej mąż nadal nie pracuje. Koszty utrzymania mieszkania ponoszą w całości teściowie, oni też opłacają przedszkole dla jej starszego syna.

Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest, iż pozwana jest osobą młodą, posiada doświadczenie zawodowe, choć niezwiązane z wykształceniem, a zatem w ocenie Sądu posiada takie możliwości zarobkowe, które pozwalają jej na wywiązywanie się z nałożonego na nią obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki, w kwocie wyższej niż dotychczas. Nie bez znaczenia dla sprawy jest okoliczność, iż pozwana jest osobą w pełni zdolną do pracy. Posiadanie dodatkowo małych dzieci w wieku 3,5 oraz 2 lat nie może być oceniane przez Sąd jako okoliczność zmniejszająca jej możliwości zarobkowe na tyle, iż prowadząca do oddalenia z tego powodu powództwa. Podnieść w tym miejscu należy, iż starszy syn uczęszcza do przedszkola. Mąż pozwanej przebywa w domu i pomimo chorego kręgosłupa zdaniem Sądu powinien zająć się młodszym dzieckiem korzystając również z pomocy rodziców, z którymi mieszka, bowiem nie ma stwierdzonej niezdolności do pracy, co wyłączałoby jego możliwości w tym zakresie. Dziecko nie jest także karmione przez matkę piersią. Nic nie stoi wobec tego na przeszkodzie, aby pozwana podjęła pracę zarobkową w takiej sytuacji w jakimkolwiek wymiarze. W ocenie Sądu pozwana, jako osoba mająca na utrzymaniu poza małoletnią powódką jeszcze dwoje dzieci, jest zobligowana do dokładania należytej staranności i wykorzystywania swoich możliwości do zapewnienia uprawnionym do alimentów zaspokojenia w pełni ich usprawiedliwionych potrzeb. Wydaje się, bowiem że podwyższenie alimentów o 140 zł miesięcznie na rzecz córki nie powinno stanowić dla pozwanej nadmiernego obciążenia o ile wykaże się należyta starannością przy wykorzystaniu posiadanych możliwości.

Zdaniem Sądu A. O. jednak z własnej inicjatywy nie przejawia wystarczającej staranności w zdobywaniu środków finansowych pozwalających na pokrycie wzrastających usprawiedliwionych potrzeb małoletniej M. R., stąd też konieczność sądowego podwyższenia wysokości ciężącego na niej wobec córki obowiązku alimentacyjnego. Nie umknęło uwadze Sądu, iż pozwana zeznała, że „trudno znaleźć taką pracę żeby zarobić więcej niż na alimenty i opłaty, bowiem gdyby pracowała to musiałaby je opłacać sama, a tak teraz sobie radzą, bo teściowie robią opłaty”. Można z tego wywieść wnioski, iż pozwanej po prostu jest wygodniej być na utrzymaniu teściów niż iść do pracy i zacząć zdobywać jakiegokolwiek środki finansowe. Takie podejście do sprawy nie znajduje uznania Sądu, a wręcz prowadzi do wniosku, iż pozwana celowo dąży do ograniczenia swoich możliwości zarobkowych bez ważnych powodów, uszczupla swoje możliwości płatnicze, a tym samym lekceważy ciężący na niej obowiązek alimentacyjny. Sąd krytycznie ocenił także wypowiedź pozwanej, że ojciec małoletniej powinien przeczekać, bo kiedyś pozwana będzie miała pracę. Wypowiedź ta budzi poważne zdziwienie Sądu, ponieważ matka niemalże sugeruje, iż dziecko powinno wstrzymać się ze swoimi potrzebami aż pozwana w końcu postanowi iść do pracy.

Matka małoletniej zeznała także, iż nie posiada żadnego majątku, jednak w sprawie zostało ustalone, iż pozwana posiada 144 udziały o wartości 72.000 zł w (...) Sp. z o.o. A. O. nie potrafiła jednak logicznie wytłumaczyć co się dzieje z tymi udziałami. Zeznała jedynie, iż nie ma żadnych dochodów z firmy (...), a udziały przekazała jakoś ostatnio, ale nie pamięta kiedy. Podkreślić należy, iż zbycie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wymaga formy pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi na podstawie art. 180 k.s.h. Trudno zatem uznać tłumaczenie pozwanej za wiarygodne, iż jakoś ostatnio udziały komuś przekazała, ale nie pamięta kiedy to się stało i kto to był - czy mąż czy teść. Ponadto wynika z tego, iż przekazała udziały nieodpłatnie, co jest dziwne w tak trudnej sytuacji finansowej w jakiej się znajduje pozwana, bowiem udziały miały wartość 72.000 zł. Może to oznaczać, iż albo nadal je posiada co próbowała zataić, albo niemalże wyzbyła się majątku. Zdaniem Sądu pozwana jest w stanie podjąć zatrudnienie, które pozwoli przy dołożeniu należytej staranności na pokrywanie kosztów utrzymania małoletniej powódki w zasądzonej wysokości. Ponadto okoliczność, iż pozwana utrzymuje rzadkie osobiste kontakty z małoletnią i poza zasądzonymi alimentami nie finansuje w zasadzie dodatkowo żadnych ich potrzeb - poza zakupami raz w miesiącu za kwotę około 100-150 zł i opłaceniem wycieczki za kwotę 150 zł - skutkuje oceną, iż winna w większym stopniu partycypować w kosztach jej utrzymania. Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony, iż ojciec małoletniej swój obowiązek alimentacyjny spełnia także w części poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd uznał, iż A. O. winna łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas. Jako taką Sąd przyjął kwotę 400 zł miesięcznie. Kwota ta bowiem w ocenie Sądu mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanej, pozwoli także, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny T. R., zaspokoić usprawiedliwione potrzeby małoletniej M.. Podnieść w tym miejscu należy, iż poprzednio ojciec małoletniej sam pokrywał koszty jej utrzymania oraz samodzielnie ponosił koszty mieszkaniowe. Obecnie mieszka z partnerką, która dokłada się do opłat, a więc w pewien sposób jest odciążony finansowo w tym zakresie.

W ocenie Sądu zasadnym było zasądzenie alimentów od daty wytoczenia powództwa, a zatem od 17 lutego 2014 r.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, wobec zaistnienia przesłanek do podwyższenia alimentów na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., odstępując od obciążania pozwanej kosztami sądowymi.